

1. Rabbi Dr. Hayyim Angel, *When Love and Politics Mix*, Jewish Bible Quarterly 40:1 (2012)

<https://www.jewishideas.org/article/when-love-and-politics-mix>

Susan Ackerman has observed that in most biblical relationships involving the term ahavah (love), only one of the parties is explicitly said to love (the Song of Songs is a notable exception). Generally, husbands are said to love their wives without explicit mention that the wives love the husbands. Parents are said to love their children without explicit mention that their children love them. For example, Isaac is said to have loved Rebecca ([Gen. 24:67](#)), Jacob loved Rachel ([Gen. 29:18](#)), Samson loved Delilah ([Jud. 16:4](#)), and Elkanah loved Hannah ([1 Sam. 1:5](#)). Rebecca is said to have loved Jacob while Isaac loved Esau ([Gen. 25:28](#)), and Jacob loved Joseph ([Gen. 37:3-4](#)) and Benjamin ([Gen. 44:20](#)).

Ackerman maintains that generally the more dominant party is said to love, even though the loving relationship may well be reciprocal. [3] Therefore, the omission of references to David's loving Saul, Jonathan, or Michal does not necessarily indicate any lack of love from David toward these characters. In fact, it would have been surprising had there been explicit reference to David's love!

[3] Susan Ackerman, "The Personal is Political: Covenantal and Affectionate Love ('AHEB, 'AHABA) in the Hebrew Bible," *Vetus Testamentum* 52 (2002), pp. 437-458.

Yehonatan and David

2. Malbim to Shemuel I 18:1-5

יספר עתה איך הצמיח קרן לדוד ומזלו התנוצץ הולך ואור:

א [מצד יהונתן, שבכלותו לדבר נקשרה נפש יהונתן בנפש דוד...]

ב [מצד שאול, שהיה דעתו לבנות לו בית נאמן ולהתחתן עמו, ולכן לא נתנו לשוב אל בית אביו אל הצאן, כי מיועד הוא להיות חתן המלך...]

ג [מצד יהונתן, שע"י האהבה הוסיף לכרות עמו ברית...]

ד [גם הוסיף להצליח במלחמתו נגד הפלשתים...]

ה [ולכן שמהו שאול לשר הצבא...]

ו [וגם בזאת הצליח שמצא חן בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול, ולא קנאו בו על כי ישתרר עליהם, ואבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:]

Now it told how David's power grew and his *maza*/blossomed, its illumination growing:

(1) With Yehonatan, that when [David] finished speaking, Yehonatan's spirit was tied to David's spirit

(2) With Shaul, who intended to build an enduring home for him and connect with him via marriage. Therefore, he did not let him return to his father's home, to the sheep, for he was marked to become the king's son-in-law...

(3) With Yehonatan, for due to his love, he also made a covenant with him...

(4) He also added success in his war against the Philistines.

(5) Shaul also made him a military officer.

(6) He also succeeded in that he found favour in the eyes of the nation, and in the eyes of the servants of Shaul, and they were not upset that he ruled over them. The stone rejected by the builders became the top.

3. Metzudat David to Shemuel I 18:1

בשמוע יהונתן שגם הוא בן אדם גדול נקשרה נפשו בנפש דוד:

When Yehonatan heard that [David] was also the son of a great man, his spirit connected with the spirit of David.

4. Abarbanel to Shemuel I 18:1

עם היות שאול באותה חקירה הנה יונתן לא חקר כלל אבל נפשו נקשרה בנפש דוד...

Even though Shaul investigated, Yonatan did not investigate at all, but his spirit was tied to the spirit of David...

5. Rabbi Amnon Bazak, **דוד בבית שאול**

בהמשך הכתוב אנו נתקלים במבנה מיוחד. הפסקה כוללת שני תיאורים המייצגים יחס שונה לדוד: מעשי יהונתן מצד אחד, ומצד שני מעשיו של שאול. בשלב זה טרם החל שאול לגלות עוינות כלפי דוד, אבל המקרא מציג באופן משולב, זה לעומת זה, את תגובתו של יהונתן למעשיו של דוד, המבטאת אהבת נפש, לבין תגובתו של שאול, המנצל את דוד לצרכיו...

In the rest of the text we encounter a unique structure. The section includes two descriptions presenting different relationships with David: Yehonatan's actions on one side, and Shaul's actions on the second side. At this stage, Shaul

had not yet begun to demonstrate suspicion of David, but the text presents, in a blended form, one beside the other, Yehonatan's loving reaction to David's deeds, as opposed to Shaul's reaction to David, using him for his needs...

6. Knotted souls

Bereishit 44:30

7. Rambam, Commentary to Avot 1:6 "Acquire a friend for yourself"

הוציאו בלשון קנייה, ולא אמר: עשה לך חבר, או: התחבר לחברים, וכיוצא בזה, והכוונה שראוי לאדם שיקנה לעצמו חבר על כל פנים, כדי שייתקנו בו כל עניניו, כמו שאמרו: "אי חברא אי מיתותא", ואם לא מצאו - צריך להשתדל בו, ואפילו ימשכהו לחברות תחילה עד שיהיה חבר.

ולא יסור מלכת אחר רצונו, עד שיחזק חברותו, כמו שיאמרו אנשי המוסר: כאשר תתחבר, אל תתחבר לפי מידותיך, אלא התחבר לפי מידות חברך. וכאשר יסמוך כל אחד משני החברים על זה הציווי, תהיה כוונת כל אחד מהם להשלים רצון חברו, ותהיה כוונת שניהם דבר אחד בלא ספק. ומה טוב מאמר אריסטו: "החבר - אחר שהוא אתה". והחברים - שלושה מינים: חבר תועלת, וחבר נחת, וחבר מעלה.

- אמנם חבר התועלת, הרי הוא כחברות שני השותפים, וחברות המלך והייליו.
- ואמנם חבר הנחת, הרי הוא שני מינים: חבר הנאה, וחבר בטחון.

○ אמנם חבר ההנאה, הרי הוא כחברות הזכרים לנקבות וכיוצא בה.
○ ואמנם חבר הבטחון, הרי הוא שיהיה לאדם חבר שתבטח נפשו בו, לא ישמר ממנו לא במעשה ולא בדיבור, ויגלה לו כל עניניו, הנאה מהם והמגונה... תמצא רוב נחת בשיחתו ובחברותו.

- ואוהב המעלה, הוא שתהיה תאות שניהם וכוונתם למטרה אחת, והיא: הטוב. וירצה כל אחד להעזר בחברו בהגיע הטוב ההוא לשניהם יחד. וזה הוא החבר אשר ציוה לקנותו, והוא כחברות הרב לתלמיד והתלמיד לרב.

It expressed this as "transaction", not saying, "Make a friend for yourself" or "Join with friends" and the like. This means that one should acquire a friend for himself in any way necessary, so that all of his affairs will be set right. As they said, "Or friendship, or death." And if he does not find [a friend], he needs to work for it, even persuading him to friendship at first, until he becomes a friend.

And he should not stop pursuing [the friend's] wishes until his friendship strengthens. As men of instruction say: When you join, do not join according to your own attributes, but join according to your friend's attributes. And when each friend follows this instruction, each of them will intend to complete his friend's wishes, and both will intend the same thing, without a doubt. How great is Aristotle's statement: "A friend is another who is you."

There are three kinds of friends: Friends of benefit, Friends of satisfaction, and Friends of stature:

- Friends of benefit are like two joint [business] partners, and the friendship of a king and his soldiers.
- Friends of satisfaction are of two kinds: Friends of pleasure and friends of security.
  - Friends of pleasure are like the friendship of males to females, and the like.
  - Friends of security is for one to have a friend he trusts, he does not keep any deed or speech from him, and reveals to him all of his matters, the attractive and the ugly... Through this he will find great satisfaction in his speech and in his friendship.
- The lover of stature is for both of them to desire and intend one goal – the good. Each wants to be aided with the other [to aid the other?] for both of them to achieve that good together. This is the friend whom the mishnah instructs us to acquire. This is the friendship of the rebbe for the student, and the student for the rebbe.

8. Abarbanel to Shemuel I 18:1

ויאהבהו כנפשו, רוצה לומר שלא היתה אהבתו הערב כאהבת הנערים, ולא אהבת המועיל, כי אם אהבת הטוב במה שהוא טוב. ולפי שהאהבה הזאת תתיחס לשלמות הנפשי, לזה אמר "ויאהבהו כנפשו", רוצה לומר שאהב יונתן את דוד כפי מעלת נפשו של דוד, או שאהבו כמו שהיה אוהב יונתן את נפשו עצמו. וכתב סיני"קא המדיני שהאוהב האמיתי הוא עצם האדם, והוא הוא עצמו מסכים למה שנאמר ביהונתן ויאהבהו כנפשו:

"And he loved him like his own spirit" – Meaning that his love was not the love of the sweet, like the love of youths, or the love of the beneficial, but the love of the good because it is good. And because this love is associated with spiritual completeness, it said, "And he loved him like his spirit," meaning that Yonatan loved David according to the level of David's spirit, or that he loved him like Yehonatan loved his own spirit. And the political philosopher Seneca wrote that the true lover is [one who loves?] the essence of the person, and this itself matches what it says of Yehonatan, "And he loved him like his own spirit."

9. Malbim to Shemuel I 18:1

ר"ל שלא היתה אהבת הערב או המועיל, רק אהבה עצמיית שיאהב הטוב את הטוב, והיתה האהבה כנפשו שהיא האהבה העזה שאין למעלה ממנה:

Meaning: This was not the love of the sweet or the beneficial, only independent love, the good loving the good. The love was as his own spirit, which is the most powerful form of love.

10. Avot 5:16

כל אהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר בטלה אהבה, ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה התלויה בדבר? זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר? זו אהבת דוד ויהונתן.

Any love which depends on something, when that thing ceases, the love ceases. And that which does not depend on something will never cease. What is love that depends on something? This is the love of Amnon and Tamar. And that which does not depend on something? This is the love of David and Yehonatan.

11. Midrash, Shir haShirim Rabbah 8:4

"כי עזה כמות אהבה", אהבה שאהב יהונתן לדוד שנאמר (שמואל א' י"ח) "ויאהבהו יהונתן כנפשו."
"For love is powerful as death" – The love that Yehonatan loved David, as in Shemuel I 18:1.

12. The covenant 20:8, 23:18

13. Malbim to Shemuel I 18:3

וסבת הברית לא היה מצד איזה יראה כדרך כורתי ברית, שסבתם הוא איזה מורא בל ירעו זל"ז או לבניהם, כמו ברית אבימלך עם אברהם ויצחק וכדומה, רק מצד אהבתו כרת הברית הזאת:

And the cause of the covenant was not some fear, like those who execute covenants because of some fear, lest they harm each other or their descendants, like the covenant of Avimelech with Avraham and Yitzchak, and the like. It was only due to his love that he executed this covenant.

14. Ralbag to Shemuel I 18:1

וידמה שכרת יהונתן ברית עם דוד כי ראה היותו מלך על ישראל בראותו טוב הצלחתו, ולזה תמצא במה שיבא שאמר יהונתן לדוד "ידעתי כי מלוך תמלוך על ישראל וקמה בידך ממלכת ישראל, וגם שאול אבי יודע כן." והישיר אותם לזאת הידיעה מה שיעד להם שמואל שלא תקום הממלכה לשאול:

It appears that Yehonatan executed the covenant with David for he saw that he would be king over Israel, seeing his great success. Therefore we will see Yehonatan say to David, "I know that you will reign over Israel, and the kingdom of Israel will remain in your hand, and my father Shaul also knows this. (23:17)" What directed them to this realization was Shaul's prediction to them, that the monarchy would not remain with Shaul.

15. Prof. Yehudah Kiel, Daat Mikra to Shemuel I 18:3

ברית כורת הגדול עם הקטן (ומבטיח לו חסות) ולכן מתיחסת הברית כאן ליהונתן.
A covenant is executed by the great with the small (promising him shelter). Therefore, the text here associates the covenant with Yehonatan.

16. Abarbanel to Shemuel I 18:4

וזה היה סימן שדוד יהיה בן המלך ויורש מלכותו אחריו במקום יהונתן:
This was a sign that David would become the son of the king and inherit his kingdom after him, instead of Yehonatan.

17. Radak to Shemuel I 18:4

ואמר בלשון התפעל כי ברצון גדול ובאהבה רבה התפשט בגדיו ונתנם לו:
It expressed this in *hitpael* form, for with great desire and great love he removed his garments and gave them to him.